

Zákoutí

Václav Koubek

Jsou místa která stávají se ti
věčným blouzněním
staví tě na špičky
a dělají tě vším
ta místa která před spaním
tě pálí na spáncích
a já teď kráčím
v nočních ulicích

Když zuješ se bosý jdeš
po prázdném dláždění
slyšíš ty co tudy šli
a teď už spí
když jí z domu utíkal
tak bylo mi jen o pár víc
dneska tě hledám
v nočních ulicích

Když přízraky a strach noci
tě berou po pažím
a ty zas cítíš ze skladišť
ten pálící se dým
míjíš zákoutí
kdes míval kdysi svoji skrýš
Teď úzko mi je
v nočních ulicích

Potkáš kostel který se ti
v dětství velký zdál
a teď v bílém sídlišti
jak v pěsti zůstal sám
nejradši bys ho pohladil
a schoval pod svůj cíp
Zima mi je táto
v nočních ulicích

O krok zpátky
za tebou dětství kráčí
proč nepřiznáš si
že mu závidíš
nesmíš nechat utéct
tuhle šanci
se svým synem
dům svůj obejít